

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 45C/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318207831
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Linetová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1318207831.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Danielou Linetovou, v právnej veci žalobcu: K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, W., zastúpený: JUDr. Igor Kovačik, advokát, Panenská 7, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody č. 6, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 137,50 eur spolu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 137,50 eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 137,50 eur od 16.11.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.12.2018 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy vo výške 137,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 137,50 eur odo dňa 16.11.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že prvým nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, Odboru výstavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava ako orgánu verejnej moci, sp. zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 10.01.2017, ktorým boli trvalo vyvlastnené pozemky vo vlastníctve žalobcu v prospech spoločnosti Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, Bratislava, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Odd.: Sa, VI. č.: 3518/B (ďalej len „NDS“). Prvé nezákonné rozhodnutie bolo v odvolacom konaní v zmysle § 59 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení na základe odvolania podaného žalovaným v zákonnej lehote zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti, a to rozhodnutím odvolacieho orgánu, Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky.

3. Druhým nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, spis. zn. E.-W.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 02.08.2017, ktorým bolo orgánom verejnej moci zastavené vyvlastňovacie konanie z dôvodu späťvzatia návrhu na vyvlastnenie zo strany navrhovateľa NDS, pričom orgán verejnej moci v tomto rozhodnutí nerozhodol o náhrade trov správneho konania a o náhrade trov konania sa ani nezmenil napriek tomu, že žalovaný ako účastník správneho konania si pred zastavením vyvlastňovacieho konania uplatnil náhradu trov vyvlastňovacieho konania, a všetky trovy vyvlastňovacieho konania riadne preukázal a vyčíslil. Druhé nezákonné rozhodnutie bolo v konaní o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 ods. 2 Správneho poriadku na základe podnetu podaného žalobcom zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti, a to rozhodnutím nadriadeného správneho orgánu, Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky.

4. Žalobca v súlade s § 15 Zákona o zodpovednosti za škodu ako poškodený dňa 14.06.2018 podal na Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako príslušný orgán v zmysle § 4 ods. 1 písm. d) Zákona o zodpovednosti za škodu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami. Žalobca týmto v zmysle § 16 ods. 4 Zákona o zodpovednosti za škodu podal predmetnú žalobu, nakoľko mu náhrada škody za nezákonné rozhodnutia orgánu verejnej moci patrí, a to z dôvodov a v rozsahu presne špecifikovaných v žalobe. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako príslušný orgán v zmysle § 4 ods. 1 písm. d) Zákona o zodpovednosti za škodu neuspokojilo nárok žalobcu na náhradu škody, pričom v Oznámení o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody uviedlo dôvody, že neexistuje príčinná súvislosť medzi nezákonnými rozhodnutiami a vznikom škody. V konaniach, ktoré vyvlastňovacie orgánu vedú podľa príslušných ustanovení vzťahujúcich sa na vyvlastnenie, nemá účastník konania zákonom stanovenú povinnosť byť zastúpený advokátom a pokiaľ účastník konania využije služby právneho poradenstva, urobí tak na základe vlastného uváženia. Účastník konania má právo navrhovať a predkladať dôkazy do konania a v prípade, že účastník konania toto právo využije, tak za určitých podmienok je povinný náklady na zaobstaranie takýchto dôkazov znášať, pričom v tejto súvislosti za vzniknuté náklady uplatňované poškodeným vo forme výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku a jeho aktualizáciu v predmetnom správnom, vyvlastňovacom konaní nemožno vyvodzovať zodpovednosť štátu. Poškodený si môže uplatňovať svoje právo na náhradu škody voči Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s.

5. Žalobca mal za to, že tvrdenia Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky o tom, že všetky trovy konania súvisiace s nezákonnými rozhodnutiami má znášať žalobca sám z dôvodu, že žalobca ako účastník predmetných správnych konaní nemal povinnosť zaobstarať si a predkladať listinné dôkazy vo vyvlastňovacom konaní (znalecký posudok) a tiež, že nemal povinnosť dať sa v správnych konaniach zastúpiť právnym zástupcom, advokátom, resp. že si túto náhradu škody má uplatňovať od Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. ako osoby, ktorá podala návrh na vyvlastnenie predmetných pozemkov v žiadnom prípade nemôžu obstáť. V prípade, ak by takýto názor Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky bol správny, štát by nikdy nezodpovedal za žiadnu škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, ale za túto škodu by zodpovedala vždy tá osoba, ktorá dala podnet na začatie konania orgánu verejnej moci, t. j. v prípade trestného konania by za škodu zodpovedal podávateľ trestného oznámenia; v prípade konania o priestupku by za škodu zodpovedal podávateľ oznámenia o spáchaní priestupku a v prípade civilného konania by za škodu zodpovedal žalobca. Žalobca považoval názor Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky za ústavne neudržateľný, v právnom štáte nemá miesto a je v priamom rozpore s princípmi verejnej správy v duchu európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej správy t. j., aby všetky rozhodnutia a úkony orgánu verejnej moci mali oporu v právnom poriadku a ich obsah bol s ním v plnom súlade.

6. Žalobca bol toho názoru, že v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na právnu pomoc v konaní pred štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. V prípade, že sa konanie pred orgánom verejnej moci alebo rozhodnutie orgánu verejnej moci ukáže byť nezákonné, každý má v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobca uviedol, že v právnom štáte má účastník správneho konania právo zvoliť si právneho zástupcu, ktorý ho bude v tomto správnom konaní zastupovať. Ide o zákonnú možnosť každého účastníka každého správneho konania. V prípade, že túto zákonnú možnosť účastník správneho konania využije a v konaní je úspešný, vždy má nárok na náhradu trov konania. V prípade zodpovednosti štátu za vydanie nezákonného rozhodnutia nemožno postupovať podľa § 31 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Neobstojí ani tvrdenie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky o tom, že žalobca si má nárok na náhradu vzniknutej škody uplatňovať voči NDS ako navrhovateľovi vyvlastnenia, nakoľko predmetné nezákonné rozhodnutia boli vydané orgánom verejnej moci a žalobca sa môže domáhať náhrady škody v súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami iba a výlučne voči žalovanému. NDS predsa nie je orgánom verejnej moci, ktorý by vydal nezákonné rozhodnutia a z tohto dôvodu NDS nie je a nemôže byť pasívne legitimovanou stranou sporu o náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami. Žalobca považoval toto tvrdenie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky za nezákonné a neústavné prenášanie zodpovednosti za nezákonné rozhodnutia zo štátu na účastníka správneho konania, ktoré je v právnom štáte neprípustné. Tvrdenia uvedené Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky v Oznámení o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody sú v priamom rozpore so základným účelom Zákona o zodpovednosti

za škodu, ktorým je stanovenie podmienok, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu štátneho orgánu či orgánu verejnej správy, a to spôsobom, ktorý umožňuje odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré sa neskôr ukázalo ako nezákonné.

7. V predmetnej veci sú súčasne splnené všetky zákonné podmienky na objektívnu zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú žalobcovi nezákonnými rozhodnutiami orgánu verejnej moci, a to: i/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ii/ nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci a iii/ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch. Žalobca si touto žalobou uplatnil nárok na náhradu škody spočívajúcej v účelne vynaložených trovách konania, ktoré žalobcovi ako poškodenému vznikli v konaniach, v ktorých boli vydané nezákonné rozhodnutia a v konaniach, v ktorých boli nezákonné rozhodnutia zrušené.

8. Odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času (znalečné) za vypracovanie znaleckého posudku G.. O. vo výške 137,50 eur. Žalobcovi ako poškodenému vznikla v konaniach v ktorých došlo ku vydaniu nezákonných rozhodnutí, ako aj v konaniach, v ktorých boli nezákonné rozhodnutia zrušené, škoda v celkovej výške 137,50 eur spočívajúca v nákladoch žalobcu vynaložených v predmetných správnych konaniach, a to za účelom ochrany práv žalobcu ako účastníka predmetných správnych konaní, ako aj v nákladoch žalobcu vynaložených na dokazovanie v predmetnom správnom (vyvlastňovacom) konaní - odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času (znalečné) za vypracovanie znaleckého posudku a jeho aktualizáciu v predmetnom správnom (vyvlastňovacom) konaní. Žalobca si uplatnil škodu podľa § 18 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu. Vo vyvlastňovacom konaní bol zo strany NDS predložený znalecký posudok na hodnotu vyvlastňovaných pozemkov vo výške 4,25 eur/m², pričom znalecký posudok zabezpečený žalobcom stanovil hodnotu vyvlastňovaných pozemkov vo výške 67,28 eur/m². Je teda zrejmé, že zabezpečenie znaleckého posudku žalobcom bolo vo vyvlastňovacom konaní viac než potrebné a účelné. Na odstránenie akýchkoľvek pochybností žalobca uviedol, že touto žalobou si uplatňuje nárok na náhradu škody v nižšej sume než bola predbežne prerokovaná Ministerstvom dopravy a výstavby SR, pričom ide o zákonom dovolený postup.

9. V danom prípade je preukázané, že obe nezákonné rozhodnutia sú skutočne nezákonnými rozhodnutiami orgánu verejnej moci, nakoľko obe nezákonné rozhodnutia boli zrušené nadriadeným správny orgánom Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Nezákonnosť oboch nezákonných rozhodnutí bola záväzne konštatovaná Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky tak v rozhodnutiach, ktorými boli obe nezákonné rozhodnutia zrušené, ako aj v Oznámení o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody, v ktorom je uvedené, cit.: „MDV SR konštatuje, že v danom prípade bola splnená jedna z podmienok pre uplatnenie náhrady škody z titulu rozhodnutí okresného úradu oboch zrušených pre rozpor so zákonom.“

10. Medzi nezákonnými rozhodnutiami a škodou v podobe trov znaleckého žalobcu je daná priama vecná príčinná súvislosť, pretože pokiaľ by orgán verejnej moci postupoval v súvislosti s návrhom NDS na vyvlastnenie pozemkov vo vlastníctve žalobcu v súlade so zákonom, žalobca by nemal dôvod dať sa právne zastúpiť advokátom a uhrádzať s tým spojené trovy právneho zastúpenia, ako ani objednať si vypracovanie znaleckého posudku a jeho aktualizáciu a uhrádzať s tým spojené trovy znaleckého. Škoda na strane žalobcu by bez nezákonných rozhodnutí nebola nastala, pričom zodpovednosť za škodu v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu je zodpovednosťou objektívnou. Škoda na strane žalobcu je v konkrétnom prípade jednoznačne výsledkom činnosti orgánu verejnej moci, ktorý vydal dve nezákonné rozhodnutia (poukázal napr. na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. IV. ÚS 159/2012, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. II. ÚS 25/2011, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 5Sžo/98/2015, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 7Cdo/27/2011, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 6Cdo/103/2011).

11. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky, Bratislava č.E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 10.01.2017, Odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 25.01.2017, Rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR, sekcia výstavby, Bratislava č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX z 25.04.2017, Oznámenie o zastavení vyvlastňovacích konaní zo 04.08.2017, Podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zo 04.09.2017, Rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR, sekcia

výstavby, Bratislava č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX z 27.11.2017, Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu zo 14.06.2018, Návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - odpoveď Ministerstva dopravy a výstavby SR, sekcia výstavby, Bratislava z 05.11.2018, Vyúčtovanie znalečného zo 17.06.2016 na sumu 137,50 eur, výpis z účtu mBan S.A., pobočka zahraničnej banky, Bratislava.

12. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalobca sa domáha náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená zrušenými rozhodnutiami Okresného úradu Bratislava č. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 10.1.2017 (ďalej len „rozhodnutie 1“) a č. E.-W.-E.-XXXX/XXXX zo dňa 2.8.2017 (ďalej len „rozhodnutie 2“) a ktorá spočíva v trovách správneho konania a to konkrétne cena za vypracovanie znaleckého posudku. Okresný úrad v rozhodnutí 1/ rozhodol o vyvlastnení pozemkov vo vlastníctve žalobcu v prospech spoločnosti Národná diaľničná spoločnosť, a.s. Ministerstvo rozhodnutie zrušilo v rozhodnutí č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 25.4.2017 (ďalej len „rozhodnutie ministerstva 1“). Rozhodnutím 2/ Okresný úrad zastavil konanie, pretože NDS vzala návrh na začatie konania späť. Rozhodnutie 2/ bolo zrušené rozhodnutím ministerstva č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 27.11.2017, podľa ktorého „Okresný úrad je povinný pri novom prejednaní veci opakovane rozhodnúť o zastavení uvedeného vyvlastňovacieho konania a zároveň rozhodnúť o žiadosti podateľa o náhrade trov konania zo dňa 16.6.2017. Následne Okresný úrad vydal rozhodnutie č. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 30.4.2018 (ďalej len „rozhodnutie 3“) v ktorom 1. zastavil konanie a 2. nepriznal účastníkom konania právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie 3/ bolo potvrdené rozhodnutím ministerstva č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 17.3.2019. Rozhodnutie 3/ nebolo zrušené.

13. Nárok na náhradu škody spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci je možné úspešne uplatniť za kumulatívneho splnenia týchto základných podmienok: a) existencia nesprávneho úradného postupu, alebo nezákonného rozhodnutia, t. j. postupu ktorý je v rozpore s objektívnym právom, b) existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a napokon c) príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje, aby boli splnené všetky zákonom ustanovené podmienky.

14. Vo vyvlastňovacom konaní boli vydané dve rozhodnutia okresného úradu, ktoré boli zrušené. O tom, že žalobcovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania však bolo až rozhodnutie 3/, ktoré nebolo ku dnešnému dňu zrušené.

15. Skutočnou škodu sa v zmysle platných právnych predpisov rozumie majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné. Žalobca žiada náhradu škody, ktorá mu vznikla ako trovy správneho konania a to náklady na vypracovanie znaleckého posudku v správnom konaní. Podľa tvrdenia žalobcu, výška náhrady za vyvlastňované pozemky určenej podľa znaleckého posudku, ktorý predložila NDS je neadekvátna. Podľa § 112 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej aj „stavebný zákon“) v spojení s § 30 písm. d) vyhlášky č. 453/2000 Z. z. Ministerstva životného prostredia SR, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, vyvlastiteľ teda NDS priloží k návrhu na vyvlastnenie návrh náhrady za vyvlastňovaný pozemok, pričom podľa § 111 ods. 2 Stavebného zákona, ak sa náhrada za vyvlastňovanú nehnuteľnosť poskytuje v peniazoch, určuje sa jej primeranosť podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom. Podľa § 33 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

16. Podľa § 34 ods. 1 a 2 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník správneho konania má právo navrhovať a predkladať dôkazy do konania. Keď účastník konania toto právo využije, je povinný náklady na zaobstaranie takýchto dôkazov znášať. V tejto súvislosti za vzniknuté náklady uplatňované žalobkyňou vo forme výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku a jeho aktualizáciu vo vyvlastňovacom konaní

nemožno vyvodzovať zodpovednosť štátu. Je potrebné zdôrazniť, že správny poriadok vychádza z princípu, že náklady na výkon verejnej správy znáša ten, komu vznikajú, t.j. tak vykonávateľ verejnej správy, ako aj súkromná osoba, ktorá iniciuje jeho aktivitu (účastník konania). Správny poriadok taktiež explicitne ustanovuje, že trovy, ktoré vznikli v konaní zúčastnenej osobe, znáša zúčastnená osoba. Takáto úprava vyjadruje požiadavku na spravodlivosť nákladov.“

17. Podľa § 31 ods. 1 Správneho poriadku trovy konania, ktoré vznikli správne orgánu, znáša tento orgán. Trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkovi konania, znáša účastník. Trovy, ktoré v konaní vznikli zúčastnenej osobe, znáša zúčastnená osoba. Podľa § 8 ods. 3 Zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 129/1996 Z. z.“) Ak v konaní nedôjde medzi účastníkmi k dohode o náhrade za vyvlastnenie, správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej trhovej cene určenej znaleckým posudkom. S požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd. Požiadavku na vyššiu náhradu voči stavebníkovi možno uplatniť na súde v lehote do jedného roka odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, inak toto právo zanikne. Stavebník diaľnice je povinný určiť náhradu za vyvlastnenie vyplatiť vyvlastnenému do 21 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení stavebníkovi.

18. Žalobca mal právo nechať vyhotoviť kontrolný znalecký posudok pre určenie primeranej náhrady za vyvlastňované pozemky, nebola to však jeho povinnosť. Okresný úrad sa mal riadne zaoberať námietkami žalobcu a podľa § 8 ods. 3 Zákona č. 129/1996 Z. z. ho mal odkázať na súd. Cena kontrolného znaleckého posudku by tak bola trovami súdneho konania. K tomuto však nedošlo, pretože NDS vzala návrh na začatie vyvlastňovacieho konania späť a konanie bolo zastavené.

19. Ďalším predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je objektívna existencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Existencia príčinnej súvislosti na vznik práva na náhradu škody je nevyhnutná. Vychádza sa z toho, že protiprávnosť v konaní musí byť jednou z hlavných príčin vzniku škody, nemôže byť vedľajšou príčinou. Ak nie je daná príčinná súvislosť, nevzniká zodpovednosť za škodu. Nestačí len pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale vyžaduje sa dôkaz o jej existencii. Dôkazné bremeno týkajúce sa príčinnej súvislosti zaťažuje vždy poškodeného. Prípadná existencia nesprávneho úradného postupu, alebo nezákonného rozhodnutia v správnom konaní pre účastníka konania ešte sama o sebe neznamena právo na náhradu škody, prípadne nemajetkovej ujmy. Žalovaný poukázal na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5CoD/126/2009 zo dňa 30.06.2010, kedy žalobcovia v konaní nepreukázali existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného štátneho orgánu a znížením majetku žalobcov, teda vznikom škody u žalobcov, ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. O vzťah priamej príčinnej súvislosti ide vtedy, ak konkrétna majetková ujma vznikla následkom konkrétneho protiprávneho úkonu škodcu, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Príčinou škody môže byť len také protiprávne konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Táto definícia je podporená aj rozsiahlou judikatúrou napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 2 Cdo 292/2006, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp.zn.2 Cdo 607/97, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 9Co 202/2011.

20. V danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi uvedeným rozhodnutím príslušného správneho orgánu a škodou, tak ako uviedol žalobca. To, že žalobcovi nebolo priznané právo na náhradu trov konania nie je následok zrušených rozhodnutí 1/ a 2/, ale rozhodnutie 3/, ktoré nebolo zrušené. Vzhľadom na uvedené, vzťah medzi protiprávnym konaním a vznikom škody nie je daný. Len samotný vznik údajnej škody, teda existencia trov správneho konania, a nezákonného rozhodnutia nezakladá automaticky vznik príčinnej súvislosti, ale žalobca je povinný túto skutočnosť bez všetkých pochybností preukázať, a to nie len konštatovaním, že došlo k vzniku škody a bolo vydané nezákonné rozhodnutia. Príčinnú súvislosť nemožno zamieňať s iba časovou nadväznosťou a súvislosťou medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú a neopodstatnenú v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že: a) o trovách správneho konania bolo rozhodnuté v rozhodnutí 3/, ktoré nebolo zrušené; b) trovy správneho konania podľa § 31 správneho poriadku nesie účastník konania, nie sú teda považované za škodu, c) nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi zrušenými rozhodnutiami a vznikom tvrdenej škody.

22. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalovaný predložil listinné dôkazy: Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky, Bratislava č.E.-W.-E.-XXXX/XXXXX/GRJ zo dňa 20.04.2018, Rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR, sekcia výstavby, Bratislava, č. XXXXX/ zo dňa 17.03.2019.

23. Súd prvej inštancie doručil vyjadrenie žalovaného, ktorý uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznal v zmysle § 167 ods. 3 CSP žalobcovi a umožnil sa mu vyjadriť v lehote určenej súdom. Súd poučil žalobcu o následkoch sudcovskej koncentracii konania podľa § 153 CSP. Žalobca svoje právo na procesnú repliku využil, v písomnom vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava všetkých tvrdení uvedených v podanej žalobe a súčasne uviedol nasledovné skutočnosti.

24. Žalovaný vo vyjadrení nepreukázal žiaden legitímny dôvod, na základe ktorého by bolo možné podanú žalobu zamietnuť. Náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak rozhodnutie orgánu verejnej moci nadobudlo právoplatnosť a až následne bolo zrušené. Tvrdenie žalovaného o tom, že náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak rozhodnutie orgánu verejnej moci nadobudlo právoplatnosť a až následne bolo zrušené, je nedôvodné, v rozpore s účelom Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení ako aj v rozpore so zásadami dobrej verejnej správy. V prípade, že by poškodenému neprináležala náhrada škody v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu v súvislosti s nezákonným rozhodnutím, ktoré bolo zrušené v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku (odvolaní), došlo by ku neprípustnej situácii, kedy by orgán verejnej moci mohol „donekonečna“ vydávať nezákonné prvostupňové rozhodnutia, ktoré by bolo v rámci odvolacieho konania zrušené nadriadeným orgánom bez toho, aby poškodenému bola poskytnutá náhrada škody v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu. Inak povedané, orgán verejnej moci by mohol vydávať nezákonné prvostupňové rozhodnutia bez prináležiacej zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, išlo by o neústavnú svojvôľu orgánov verejnej moci. Pri zohľadnení zmyslu a účelu Zákona o zodpovednosti za škodu a článku 46 ods. 3 Ústavy SR, ktorým je ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nevyžaduje sa výlučne formálne zrušenie (zmena) právoplatného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky je nutné vykladať extenzívne. Akceptácia názoru, že zodpovednosť štátu za škodu by bola daná iba a výlučne v prípade právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo zrušené na základe iného opravného prostriedku než je riadny opravný prostriedok a bez posúdenia všetkých skutočností týkajúcich sa konania vedúceho ku vydaniu nezákonného rozhodnutia, by bola výkladom formalistickým, reštriktívnym a ústavne nekonformným, nakoľko už samotné správne konanie v predmetnej veci (konanie o vyvlastnení) vyvolalo vznik majetkovej škody na strane žalobcu. Účelom Zákona o zodpovednosti za škodu je odškodniť každú zákonom predpokladanú majetkovú ujmu spôsobenú štátom. Tvrdenie žalovaného o tom, že nezákonné rozhodnutie neexistovalo, je formalistické a odporujúce zmyslu i účelu zákonnej aj ústavnej ochrany práva na náhradu škody pri výkone verejnej moci.

25. Vyššie uvedené skutočnosti navyše výslovne potvrdilo priamo Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v písomnom Oznámení o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody doručenom žalobcovi, cit.: „MDV SR konštatuje, že v danom prípade bola splnená jedna z podmienok pre uplatnenie náhrady škody z titulu rozhodnutí okresného úradu č. OUBA- OVBP2-2017/4370/GRJ zo dňa 10.01.2017 a č.E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 02.08.2017, právoplatného dňa 02.08.2017, oboch zrušených pre rozpor so zákonom.“ Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako príslušný orgán predbežne prerokovalo nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej oboma nezákonnými rozhodnutiami, pričom v písomnom Oznámení o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody doručenom žalobcovi žiadnym spôsobom nenamietalo skutočnosť, že ide o uplatnenie náhrady škody spôsobenej dvoma nezákonnými rozhodnutiami. Navyše, Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v písomnom Oznámení o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody uviedlo nasledovné - cit.: „MDV SR konštatuje, že v danom prípade bola splnená jedna z podmienok pre uplatnenie náhrady škody z titulu rozhodnutí okresného úradu č. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 10.01.2017 a č. E.-

W.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 02.08.2017, právoplatného dňa 02.08.2017, oboch zrušených pre rozpor so zákonom.“ Z tohto dôvodu nie je prípustné, aby sa Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v tomto štádiu súdneho sporu odvolávalo na skutočnosť, ktorú malo možnosť „vyriešiť“ už v štádiu predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, avšak túto možnosť na základe vlastného uváženia nevyužilo.

26. Navyše, uplatneniu nároku na náhradu škody z dvoch nezákonných rozhodnutí v konkrétnom prípade nikdy nebránili a v súčasnosti ani nebránia žiadne zákonné dôvody, nakoľko ide o nezákonné rozhodnutia vydané tým istým orgánom verejnej moci, Okresným úradom Bratislava, Odborom výstavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, obe rozhodnutia boli vydané v tom istom správnom konaní (spis. zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ), obe rozhodnutia sa týkajú tých istých účastníkov správneho konania (navrhovateľ vyvlastnenia: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., vlastník vyvlastňovaných pozemkov: žalobca), pričom obe nezákonné rozhodnutia boli zrušené pre ich nezákonnosť práve Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Práve naopak, uplatňovanie celej škody v jednom predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, ako aj v jednom sporovom konaní je správnym a zákonným postupom. Odvolací súd si v tomto smere v plnom rozsahu osvojil argumentáciu odporcu a dospel v danom prípade k záveru, že uplatnenie jedného nároku na náhradu škody navrhovateľom viacerými žalobami, ktorými sú samostatne uplatňované jednotlivé položky, z ktorých celkový nárok na náhradu škody pozostáva, vychádzajúce z rovnakých skutkových okolností a majúce zákonný podklad v rovnakom právnom predpise, predstavuje taký spôsob uplatňovania pohľadávky, ktorý je v rozpore so zásadami hospodárnosti a rýchlosti konania a s požiadavkou účelnosti vynaložených trov konania, nakoľko účelom právneho zastúpenia v takomto prípade nie je efektívne poskytovanie právnej pomoci, ale umelé navyšovanie trov právneho zastúpenia, ktoré predstavuje zneužívanie práva na poskytnutie právnej pomoci advokátom v konaní, blížiac sa svojou intenzitou až ku šikanóznemu výkonu práva, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci by aj mal navrhovateľ zákonný nárok. Nejde totiž o bezpodmienečne nevyhnutné trovy, ktoré by bol musel navrhovateľ vynaložiť na dosiahnutie súdnej ochrany svojho porušeného práva práve podaním samostatnej žaloby, keď jednou žalobou, týkajúcou sa všetkých položiek, z ktorých odškodnenie pozostáva, by sa jednoduchším, menej zaťažujúcim protistranu a hospodárnejším spôsobom dosiahol rovnaký cieľ, teda súdnej ochrany by sa navrhovateľ rovnako účinne dovolal bez potreby rozdelenia nároku na viaceré položky a ich uplatňovanie si viacerými žalobami, založenými na rovnakom skutkovom a právnom podklade, vo viacerých súdnych konaniach. S ohľadom na uvedené odvolací súd preto zastával názor, že za účelné nemožno považovať trovy právneho zastúpenia za také úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, späťvzatie návrhu), na ktoré už vznikol navrhovateľovi nárok v inom obdobnom konaní, vedenom medzi totožnými účastníkmi konania o jednom z viacerých nárokov navrhovateľa, založenom na totožnom skutkom a právnom podklade, bez preukázania takých relevantných dôvodov v tomto ďalšom konaní, pre ktoré by nevyhnutne museli byť tieto úkony právnej služby vykonané v samostatnom konaní o tomto nároku. Uvedené závery nie sú v rozpore ani s dispozičnou zásadou občianskeho súdneho konania a nijako neobmedzujú navrhovateľa na podanie žaloby a na ďalšie disponovanie s ňou a predmetom konania, ktorých voľba však podlieha princípom občianskeho súdneho konania, ktoré treba aj v tomto prípade vykladať tak, aby sa dosiahol jeho účel, ktorým je spravodlivá, rýchla a účinná ochrana práv a oprávnených záujmov všetkých účastníkov konania (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, spis. zn. 8Co/212/2013 zo dňa 19. 12. 2013).

27. Prípadná požiadavka príslušného orgánu verejnej moci na rozdelenie uplatňovanej náhrady škody na samostatné konania o jej uspokojení v prípade, že ide o: a/ identický správny orgán, ktorý rozhodnutia vydal, b/ o identické správne konanie, v ktorom boli rozhodnutia vydané, c/ o identických účastníkov správneho konania, d/ o identický nadriadený správny orgán, ktorý predmetné rozhodnutia zrušil z dôvodu ich nezákonnosti a e/ o identický orgán oprávnený predbežne prerokovať nárok na náhradu škody v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu je v priamom rozpore so zásadou hospodárnosti, rýchlosti a efektivity konania o náhrade škody v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu, ako aj popretím jeho základného účelu, ktorým je odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré sa neskôr ukázalo ako nezákonné.

28. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody z tých istých dôvodov ako boli predbežne prerokované, avšak v nižšej sume, než boli predbežne prerokované, žalobca sa v tomto konaní domáha nižšej náhrady škody než bola predbežne prerokovaná. Žalovať nižšiu škodu z tých

istých dôvodov ako boli predbežné prerokované, je žalobca plne oprávnený na základe vlastného uváženia a s využitím žalobcovho dispozičného oprávnenia v civilnom sporovom konaní, ktoré žalobcovi umožňuje disponovať s konaním alebo jeho predmetom (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 19Co/290/2017 zo dňa 27.09.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/377/2012 zo dňa 24. 01. 2013).

29. Zákon č. 514/2003 Z.z. nezakazuje vo svojich ustanoveniach domáhať sa náhrady škody vo väčšej výške ako poškodený subjekt žiadal pri predbežnom prerokovaní nároku a to aj s poukazom na to, že výška škody, ktorá bola spôsobená nezákonným zásahom orgánu štátu sa môže z času načas meniť, pričom aj súdy, ktoré o týchto nárokoch rozhodujú vychádzajú zo skutkového stavu, ktorý tu je v čase vyhlásenia rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Bratislava I spis. zn. 11C/101/2009 zo dňa 30.05.2011, rozsudok Okresného súdu Bratislava V spis. zn. 11C/175/2013 zo dňa 30. 07. 2014). Z vyššie uvedeného dôvodu neobstojí tvrdenie, že žalobca sa nemôže v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu v súdnom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím domáhať uhradenia nižšej škody než bola predbežne prerokovaná. V opačnom prípade by došlo k nezákonnému popretiu dispozičného oprávnenia žalobcu v sporovom konaní.

30. Ak sa účastník správneho konania dá v správnom konaní zastupovať, náklady spojené s právnym zastúpením znáša výlučne osoba, ktorá sa dala zastúpiť v zmysle Správneho poriadku. Tvrdenie, že náklady spojené s právnym zastúpením účastníka správneho konania si znáša zastúpený účastník správneho konania a tieto náklady nemôžu byť uplatnené ako súčasť škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu nemá oporu v príslušných zákonných predpisoch a navyše je aj v priamom rozpore s princípmi právneho štátu. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na právnu pomoc v konaní pred štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. V prípade, že sa konanie pred orgánom verejnej moci alebo rozhodnutie orgánu verejnej moci ukáže byť nezákonné, každý má v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom. Zákon o zodpovednosti za škodu priamo v § 18 ods. 1 a ods. 3 stanovuje, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa domáha náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle príslušných ustanovení Zákona o zodpovednosti za škodu, jeho nárok je potrebné posúdiť v zmysle príslušných ustanovení Zákona o zodpovednosti za škodu (rozsudok Okresného súdu Bratislava II spis. zn. 7C/5/2016 zo dňa 13. 07. 2016).

31. Podľa § 18 Zák. č. 514/2003 poškodenému patrí i náhrada trov konania, ktoré mu v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie vznikli. Žalovaný argumentoval, že žalobcovia nemuseli byť v konaní zastúpení advokátom, nemali túto povinnosť. Navyše podľa § 31 ods. 1 Správneho poriadku trovy, ktoré v konaní vznikli znáša účastník. Účastník konania má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho bude v konaní zastupovať. Táto možnosť je daná zákonom a každý účastník konania má právo ju využiť. Pokiaľ sa tak rozhodne, má nárok na náhradu trov konania, v prípade, že bude v konaní úspešný. Podľa § 31 ods. 1 Správneho poriadku nemožno postupovať, v prípade zodpovednosti štátu za vydanie nezákonného rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Pezinok spis. zn. 5C/543/2008 zo dňa 24.10.2012). Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že v konkrétnom prípade žalobcovi prináleží náhrada škody v rozsahu špecifikovanom v podanej žalobe.

32. Žalobca uviedol, že škoda na strane žalobcu je v konkrétnom prípade jednoznačne výsledkom činnosti orgánu verejnej moci, ktorý vydal dve nezákonné rozhodnutia. Príčinou vzniku tvrdenej škody bolo dobrovoľné rozhodnutie žalobcu predkladať dôkazy a dať sa právne zastúpiť. Tvrdenie Ministerstva dopravy a výstavby SR o tom, že príčinou vzniku škody nie sú nezákonné rozhodnutia, ale je ňou dobrovoľné rozhodnutie žalobcu predkladať dôkazy a dať sa právne zastúpiť v správnom konaní nemá v právnom štáte miesto, je ústavne neudržateľné a je v priamom rozpore s princípmi dobrej verejnej správy v duchu európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej

správy (t. j. aby všetky rozhodnutia a úkony orgánu verejnej moci mali oporu v právnom poriadku a ich obsah bol s ním v plnom súlade). V prípade, ak by bolo vyššie uvedené tvrdenie Ministerstva dopravy a výstavby SR správne, Zákon o zodpovednosti za škodu by sa stal bezvýznamným a štát by nikdy nezodpovedal za žiadnu škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nakoľko za škodu by vždy zodpovedal poškodený z dôvodu, že si v konaní „dovoliť“ obraňovať svoje práva a právom chránené záujmy, predkladať dôkazy a dať sa právne zastúpiť. Vyvlastňovacie konanie ako druh správneho konania je ovládané zásadou jednotnosti správneho konania, podľa ktorej platí, že správne konanie na prvom stupni a odvolacie konanie tvoria jeden nedeliteľný celok (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Sžhu/1/2009 zo dňa 30.12.2013). Je teda zrejmé, že vyvlastňovacie konanie vedené pred Okresným úradom Bratislava ako prvostupňovým správnym orgánom, v rámci ktorého došlo ku vydaniu nezákonného rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 10.01.2017 spis. zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ a odvolacie konanie vedené pred Ministerstvom dopravy a výstavby SR ako druhostupňovým správnym orgánom, v rámci ktorého došlo ku zrušeniu rozhodnutia o vyvlastnení, a to rozhodnutím MDaVSR zo dňa 25.04.2017 spis. zn. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX, ako aj následné konanie vedené pred Okresným úradom Bratislava ako prvostupňovým správnym orgánom, v ktorom došlo ku vydaniu rozhodnutia o zastavení vyvlastňovacieho konania z dôvodu späťvzatia návrhu na vyvlastnenie spis. zn. E.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 02.08.2017 zo strany navrhovateľa vyvlastnenia - NDS, ktoré nebolo žalobcovi doručené, ale iba oznámené všeobecným listom doručeným poštou dňa 10.08.2017, ako aj následné konanie vedené pred Ministerstvom dopravy a výstavby SR, v ktorom došlo ku zrušeniu rozhodnutia o zastavení vyvlastňovacieho konania z dôvodu nezákonnosti, a to rozhodnutím MDaVSR zo dňa 27.11.2017 spis. zn. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX, je jediným nedeliteľným správnym konaním tvoriacim jeden celok, v ktorom bola žalobcovi spôsobená škoda v celkovej výške špecifikovanej v podanej žalobe. Vyvlastňovacie konanie bolo ukončené rozhodnutím Okresného úradu Bratislava o zastavení vyvlastňovacieho konania spis. zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 30.4.2018, ktorým bolo vyvlastňovacie konanie opätovne zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu na vyvlastnenie a súčasne bolo rozhodnuté o tom, že žalobcovi sa nepriznáva žiadna náhrada trov vyvlastňovacieho konania. Toto rozhodnutie však nie je predmetom podanej žaloby a žalobca si titulom tohto rozhodnutia neuplatňuje žiadnu náhradu škody. Rozhodnutie nebolo právnemu zástupcovi žalobcovi ani žalobcovi žiadnym spôsobom oznámené ani doručené. O vydaní rozhodnutia sa právny zástupca žalobcu dozvedel až dňa 18.05.2018, kedy telefonicky kontaktoval zodpovedného zamestnanca Okresného úradu Bratislava a informoval sa o stave konania. Rozhodnutie o zastavení vyvlastňovacieho konania nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2017, čo je nespornou skutočnosťou, potvrdenou aj Ministerstvom dopravy a výstavby SR v Oznámení o neuspokojení nároku žalobcu na náhradu škody doručenom žalobcovi, ktoré sa nachádza v spise. Je teda zrejmé, že žalobca si podanou žalobou uplatňuje náhradu škody v plnom súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o zodpovednosti za škodu. Akékoľvek rozdeľovanie predmetného vyvlastňovacieho konania na konanie pred prvostupňovým správnym orgánom a na konanie pred druhostupňovým orgánom je zo strany žalovaného bezpredmetné, v rozpore so zásadou jednotnosti správneho konania, v rozpore s účelom Zákona o zodpovednosti za škodu a je ústavne neakceptovateľné.

33. V súvislosti s rozhodnutím o zastavení vyvlastňovacieho konania žalobca uviedol, že toto rozhodnutie bolo vydané dňa 02.08.2017 a v ten istý deň nadobudlo aj právoplatnosť v zmysle § 30 ods. 1 písm. b) a ods. 2 a ods. 3 Správneho poriadku. Z tohto dôvodu nebolo zo zákona možné, aby žalobca podal proti rozhodnutiu o zastavení vyvlastňovacieho konania odvolanie, riadny opravný prostriedok a za účelom ochrany svojich práv a právom chránených záujmov bol odkázaný na využitie podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 a nasl. Správneho poriadku, v ktorom došlo ku zrušeniu rozhodnutia o zastavení vyvlastňovacieho konania zo strany Ministerstva dopravy a výstavby SR z dôvodu nezákonnosti. Žalobca nemohol proti rozhodnutiu o zastavení vyvlastňovacieho konania zo dňa 02.08.2017 podať riadny opravný prostriedok, z ktorého dôvodu sa na priznanie práva na náhradu škody žalobcovi nevyžaduje podanie opravného prostriedku v zmysle § 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Zákona o zodpovednosti za škodu.

34. Žalobca ďalej uviedol, že v skutkovo a právne identických veciach vedených pred tunajším súdom pod sp. zn. 11C/101/2018, sp. zn. 11C/102/2018 boli vyhlásené rozsudky, ktorými bolo vyhovené podaným žalobám v plnom rozsahu. Žalobca sa s výrokom a odôvodnením týchto rozsudkov v plnom rozsahu stotožnil a žiadal súd, aby na predmetné rozsudky. V predmetnej veci sú súčasne splnené všetky zákonné podmienky na objektívnu zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú žalobcovi nezákonnými rozhodnutiami orgánu verejnej moci, a to: i/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v

peniazoch, ii/ nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci a iii/ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

35. V zmysle § 167 ods.4 CSP súd doručil vyjadrenie žalobcu do vlastných rúk žalovanému a umožnil sa mu vyjadriť v lehote do 15 dní, aby uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na svoju obranu s tým, že na neskôr predložené, označené skutočnosti a dôkazy súd nebude prihliadať. Súd poučil žalovaného o následkoch sudcovskej koncentracii konania podľa § 153 CSP. Žalovaný svoje právo na procesnú dupliku využil, v písomnom vyjadrení uviedol, že zotrváva na vyjadrení zo dňa 27.08.2019. Považoval za sporné a z tohto dôvodu navrhol, aby bola najprv objasnená otázka, či žalobca považuje za škodu to, že okresný úrad v rozhodnutiach 1/ a 2/ nerozhodoval o trovách konania, alebo to, že okresný úrad v rozhodnutí 3/ žalobcovi nepriznal náhradu trov, alebo to, že sa vyvlastňovacie konanie vôbec začalo a žalobca považoval za potrebné vypracovať znalecký posudok a využívať služby advokáta. Rozhodnutia 1/ a 2/ boli zrušené pre nezákonnosť. Rozhodnutie 3/, ktoré obsahuje aj rozhodnutie o trovách, nebolo zrušené.

36. Podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Účelom Zákona č. 514/2003 Z. z., je upraviť podmienky náhrady škody spôsobenej Slovenskou republikou. Neznamená to však, že náhradu škody dostane každý, kto tvrdí, že mu vznikla škoda. Žalobca musí preukázať, že príčinou škody bola niektorá zo skutočností podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. Nezákonnosť rozhodnutia sa preukazuje tým, že bolo zrušené príslušným rozhodnutím. Rozhodnutie ministerstva 3/, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie, v ktorom okresný úrad rozhodol o tom, že žalobcovi nebudú uhradené trovy správneho konania bolo možné preskúmať súdom, o čom bol žalobca riadne poučený. Žalobca však nepodal správnu žalobu a neexistuje rozhodnutie o zrušení rozhodnutia ministerstva 3/. Nie je teda splnená podmienka podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

37. Žalobca tvrdil, že proti rozhodnutiu 2/ nemohol podať opravný prostriedok. Rozhodnutím 2/ okresný úrad ukončil vyvlastňovacie konanie, pretože navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania. Pochybenie okresného úradu spočívalo v tom, že okresný úrad nerozhodol o trovách. O trovách okresný úrad rozhodol až v rozhodnutí 3/. Ak totiž žalobca utrpel škodu tým, že okresný úrad nerozhodoval o trovách konania (v rozhodnutí 2/, ktoré bolo ako právoplatné zrušené), je otázne v čom spočíva výška škody. Ak žalobca považuje za škodu to, že mu neboli priznané trovy konania, prečo nepodal správnu žalobu na preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia proti rozhodnutiu ministerstva 3/. Náklady na vyhotovenie znaleckého posudku a právneho zastúpenia nevznikli žalobcovi ako následok niektorého z dotknutých rozhodnutí, ale ako následok riadne začatého konania. Nikto nespochybnil, že okresný úrad mal povinnosť začať vyvlastňovacie konanie. Vyvlastňované osoby majú právo, nie povinnosť byť zastúpení advokátom, ani preukazovať hodnotu vyvlastňovaných nehnuteľností. Je hospodárne, ak vyvlastňovaní zabezpečia znalecký posudok až v súdnom konaní o určení primeranej náhrady za vyvlastnenie. Z vyššie uvedených dôvodov ako aj v predchádzajúcich vyjadreniach navrhol žalovaný, aby súd žalobu ako nedôvodnú a neopodstatnenú v celom rozsahu zamietol.

38. Podľa Čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

39. Podľa Čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nemožno vylúčiť preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd podľa Listiny.

40. Podľa Čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávny úradný postup.

41. Podľa Čl. 36 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, podmienky a podrobnosti upravuje zákon.

42. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

43. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

44. Podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

45. Podľa § 6 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

46. Podľa § 6 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z., ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

47. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

48. Podľa § 16 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

49. Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

50. Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

51. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

52. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani .

53. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

54. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Pre vznik zodpovednosti sa vyžaduje podľa súdnej praxe splnenie troch podmienok a to porušenie právnej povinnosti, nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, základ nároku na náhradu škody nie je daný.

55. Pojem nezákonnosti nie je v Zákone č. 514/2003 Z.z., definovaný. Nezákonným rozhodnutím sa rozumie akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky, vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Právna úprava osobitne ani neupravuje, či nezákonnosť rozhodnutia musí byť výslovne konštatovaná v zrušujúcom rozhodnutí (vo výroku alebo jeho odôvodnení), ak príslušný orgán určité rozhodnutie zrušil (zmenil) z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia, možno uzavrieť, že sa tak mohlo stať jedine z dôvodu jeho rozporu s platnými právnymi predpismi, teda z dôvodu jeho nezákonnosti. Potom tak rozhodnutie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu nesprávne alebo nedostatočne zisteného skutkového stavu ako aj z dôvodu väd konania je nezákonné a za splnenia ostatných zákonných podmienok môže zakladať zodpovednosť štátu za škodu, ktorá prípadne z takéhoto rozhodnutia účastníkovi vznikla (uznesenie NS SR z 20. marca 2012, sp. zn. 7 Cdo/27/2011). Nezákonné rozhodnutie v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zahŕňa nielen rozhodnutia súdov, ale aj rozhodnutia správnych orgánov.

56. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., ide o zákonnú podmienku pre uplatnenie nároku na náhradu škody v konaní pred súdom. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má obligatórny charakter, podľa ktorého nárok na náhradu škody na súde nie je možné uplatniť skôr než uplynie šesťmesačná lehota od uplatnenia nároku poškodeným pred príslušným orgánom, neúspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je predpokladom uplatneného nároku na súde. Žalobca ako poškodený si splnil zákonnú podmienku, podal na Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Bratislava ako príslušný orgán dňa 14.06.2018 písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami vydanými Okresným úradom Bratislava, odborom výstavby a bytovej politiky. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Bratislava neuspokojilo nárok žalobcu na náhradu škody, čo vyplynulo z písomnej odpovede žalovaného zo dňa 05.11.2018, preto mal súd za to, že žalobca sa môže domáhať uspokojenia nároku na súde podľa § 16 ods.3 Zákona č. 514/2003 Z.z.

57. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne preukázané, že rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, Odboru výstavby a bytovej politiky, Bratislava sp.zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 10.01.2017 boli vo verejnom záujme vyvlastnené pozemky vo vlastníctve žalobcu, ktoré bolo na základe odvolania žalobcu zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, Bratislava sp.zn. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 25.04.2017 podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku.

58. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, Odboru výstavby a bytovej politiky, Bratislava sp.zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 02.08.2017 bolo zastavené vyvlastňovacie konanie z dôvodu späťvzatia návrhu na vyvlastnenie zo strany navrhovateľa Národnej diaľničnej spoločnosti, ktoré bolo na základe podnetu žalobcu zrušené rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, Bratislava sp.zn. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 27.11.2017 podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku. V odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, že okresný úrad postupoval správne vo veci zastavenia vyvlastňovacieho konania, keď z dôvodu späťvzatia návrhu na vyvlastnenie rozhodnutím č. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 02.08.2017 podľa § 30 ods.1 písm. b) Správneho poriadku v spojení s

§ 46 a § 47 Správneho poriadku zastavil predmetné vyvlastňovacie konanie, avšak vo výroku uvedeného rozhodnutia nerozhodol o žiadosti podateľa o náhrade trov vyvlastňovacieho konania. Vyššie uvedeným postupom okresného úradu zostalo nerozhodnuté o žiadosti podateľa o náhrade trov vyvlastňovacieho konania zo dňa 16.06.2017, pričom absencia tejto povinnosti okresného úradu vo výroku rozhodnutia spôsobuje jeho nezákonnosť.

59. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, Odboru výstavby a bytovej politiky, Bratislava sp.zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXXX/GRJ zo dňa 30.04.2018 bolo zastavené konanie o návrhu na vyvlastnenie nehnuteľností potrebných pre účely verejnoprospešnej stavby: Diaľnica „D4 Bratislava, Jarovce - Ivanka Sever“, kompezačné opatrenia, katastrálne územie Čuňovo, účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie okresný úrad iba vyznačil v spise, nedoručil ho účastníkom konania, ktorým nepriznal právo na náhradu trov vyvlastňovacieho konania. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zastúpení U. G. O.G., advokátom podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z dôvodu, že odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného úradu bolo vydané v rozpore so zákonom a nesprávne vyhodnotil podmienky rozhodnutia o zastavení konania v súvislosti s trovami účastníka v správnom konaní. Rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, Bratislava sp.zn.XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 07.03.2019 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, Odboru výstavby a bytovej politiky, Bratislava sp.zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXXX/GRJ zo dňa 30.04.2018.

60. Námitku žalovaného, že rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, Odboru výstavby a bytovej politiky, Bratislava sp.zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXXX/GRJ zo dňa 30.04.2018 nebolo zrušené a z toho dôvodu nemá žalobca nárok na náhradu škody súd považoval za nedôvodnú. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal z vyjadrenia Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky zo dňa 05.11.2018 o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody v ktorom uviedol, že v danom prípade bola splnená jedna z podmienok pre uplatnenie náhrady škody z titulu rozhodnutí okresného úradu č. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 10.01.2017 a č.E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 02.08.2017, ktoré boli zrušené pre rozpor so zákonom a uvedenú skutočnosť žalovaný nepoprel ani v konaní pred súdom.

61. Predmetom sporu bol uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí vydaných orgánom verejnej moci Okresným úradom Bratislava, odborom výstavby a bytovej politiky, Bratislava sp.zn. E.-W.-E.-XXXX/XXXX/GRJ zo dňa 10.01.2017 zo dňa 02.08.2017, ktoré boli v tom istom správnom konaní zrušené pre nezákonnosť Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Rozdeľovanie vyvlastňovacieho konania na konanie pred prvostupňovým správnym orgánom a na konanie pred druhostupňovým orgánom zo strany žalovaného súd považoval za irelevantné, nakoľko vyvlastňovacie konanie ako druh správneho konania je ovládané zásadou jednotnosti správneho konania, podľa ktorej platí, že správne konanie na prvom stupni a odvolacie konanie tvoria nedeliteľný celok (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžpu/1/2009 zo dňa 30.12.2013, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/212/2013 zo dňa 19.12.2013).

62. Škoda ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Žalobca ako poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v celkovej výške 137,50 eur titulom vydaných nezákonných rozhodnutí v správnom konaní, predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov za vypracovanie znaleckého posudku Ing. Kevickým na určenie všeobecnej hodnoty vyvlastňovaných pozemkov. Pokiaľ ide o výšku škody, táto skutočnosť nebola v konaní sporná.

63. Žalovaný namietal, že neboli splnené predpoklady na uplatnenie nároku na náhradu škody, pretože si žalobca v tomto spore uplatnil inú sumu ako uviedol v návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 14.06.2018 vo výške 1.018,50 eur. Žalobca má dispozičné oprávnenie v civilnom sporovom konaní, je pánom sporu a má legitímne právo uplatňovať si náhradu škody v konaní pred súdom v nižšej výške ako bola uplatnená v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 14.06.2018, čo je zákonom dovolený postup, preto súd považoval námietku žalovaného za nedôvodnú.

64. Žalovaný sporoval tú skutočnosť, že podľa Správneho poriadku, náklady na výkon verejnej správy znáša ten, komu vznikli. Podľa § 31 ods. 1 Správneho poriadku trovy konania, ktoré vznikli správne

orgánu, znáša tento orgán. Trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkovi konania, znáša účastník. Trovy, ktoré v konaní vznikli zúčastnenej osobe, znáša zúčastnená osoba. Účastník správneho konania má právo navrhnúť a predkladať dôkazy do konania. Žalobca mal právo nechať vyhotoviť znalecký posudok pre určenie primeranej náhrady za vyvlastňované pozemky, nebola to jeho povinnosť. V správnom súdnictve musí byť dotknutá osoba povinne zastúpená advokátom, v správnom konaní takáto všeobecná zákonná povinnosť nejestvuje. Ak účastník v správnom konaní toto právo využije, je povinný náklady na zaobstaranie takýchto dôkazov znášať sám.

65. Žalobca sa v predmetnom spore domáha náhrady škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a nie podľa ustanovení Správneho poriadku. Uvedenú námietku žalovaného súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú, ktorá je v rozpore s ustanovením § 18 ods.1 Zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky.

66. Žalovaný ďalej namietal, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi zrušenými rozhodnutiami a vznikom tvrdenej škody. Prípadná existencia nezákonného rozhodnutia v správnom konaní pre účastníka konania ešte sama o sebe neznamena právo na náhradu škody. Len samotný vznik údajnej škody, teda existencia trov správneho konania a nezákonného rozhodnutia nezakladá automaticky vznik príčinnej súvislosti, ale žalobca je povinný túto skutočnosť preukázať, a to nielen konštatovaním, že došlo k vzniku škody a bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Podľa ustálenej súdnej praxe atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný (rozsudok NS SR sp.zn. 6 M Cdo 16/2012 zo dňa 30.10.2013). Príčinná súvislosť nemôže byť posudzovaná iba v rovine subjektívneho pocitu jednej zo sporových strán. O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku, ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992).

67. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal príčinnú súvislosť medzi nezákonnými rozhodnutiami a vznikom uplatnenej škody. Ak by sa nezačalo konanie o vyvlastnení pozemkov, žalobca by nemal potrebu brániť sa, nenastala by situácia, že by potreboval právne poradenstvo pri uplatňovaní svojich práv a nebolo by potrebné ani dokazovanie preukazujúce hodnotu predmetných nehnuteľností ako aj objednať si vypracovanie znaleckého posudku a uhrádzať s tým spojené trovy znaleckého dokazovania. Súd v zmysle princípu právnej istoty (napr. PL ÚS 36/95, I. ÚS 87/93, II. ÚS 80/99) poukazuje na rozhodnutie odvolacieho súdu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/41/2020-167 zo dňa 27.05.2020 (v obdobných veciach vedených na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/102/2018, sp.zn. 17C/146/2018) podľa ktorého, postoj žalovaného k existencii príčinnej súvislosti medzi tvrdenou škodou a nezákonnými rozhodnutiami by znamenal, že pokiaľ by sa poškodený v priebehu konania riadiacom sa ustanoveniami Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní účinne bránil ním zvolenými prípustnými právnymi prostriedkami (vrátane vypracovania znaleckého posudku predkladaného v správnom konaní a zvolenia si právneho zastúpenia na ochranu jeho práv v správnom konaní) v dôsledku ktorých mu vznikli náklady, štát by nikdy nemohol zodpovedať za žiadnu škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak ich podkladom bolo nezákonné rozhodnutie orgánov verejnej moci v konaniach podľa Zákona o správnom konaní, preto uvedenú argumentáciu žalovaného súd považoval za nedôvodnú.

68. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že žaloba bola dôvodne podaná, ktorej v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu škody vo výške 137,50 eur spolu s 5,00% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy 137,50 eur od 16.11.2018 do zaplatenia. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť žalobcovi popri plnení úroky z omeškania. Úrok z omeškania je zákonným dôsledkom omeškania so splnením peňažného dlhu alebo jeho časti a nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania môže veriteľ požadovať od dlžníka aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohodnuté. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného

dlhu po tom ako listom zo dňa 05.11.2018 oznámil žalobcovi, že neuspokojí nárok na náhradu škody. Výška úrokov z omeškania je o 5,00 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov.

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Žalobca mal vo veci plný úspech, ktorému súd priznal proti žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100% podľa § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.